

6.9.2018.
Perez.

Geachte leden van de commissie sociaal domein, voorzitter, wethouders, andere aanwezigen.

Mijn naam is Felix Alejandro Perez en ik ben vakbondsbestuurder bij FNV Uitkeringsgerechtigden. Ik wil u alvast bedanken dat ik mij tot u kan richten vandaag.

Sinds de vingerscanaffaire in de media is gekomen ben ik door verschillende inwoners van uw gemeente geïnformeerd over hun ervaringen met Voorne Putten Werkt. Ook heb ik uw verordeningen gelezen.

Later deze bijeenkomst zult u worden bijgepraat over Voorne Putten Werkt. Ik weet niet wat u dan te horen gaat krijgen. Ik kan u wel zeggen dat uw verordeningen zich tijdens een feestje van de VNG, de vakbond voor gemeentes, goed staande zullen weten te houden. Op papier heeft u een solide verhaal. Begrijp me goed: zowel ik persoonlijk als ook het FNV vinden er wel wat van hoor. Maar de VNG die zal trots zijn.

De vraag is natuurlijk: hoe is het gesteld met de uitvoering? Nou, daar is, om het zacht uit te drukken wel wat op aan te merken. Vanavond wil ik het met u hebben over het doel van de participatiewet en aan de hand van een paar voorbeelden u laten zien wat er bij u in de gemeente verkeerd gaat. U bent uiteraard bekend met de Pwet, toch?

Het doel van de Pwet is dat mensen met recht op een uitkering door De gemeente worden ondersteund om uit te stromen naar betaald werk. Het traject is gericht op arbeidsinschakeling. De gemeente heeft hierbij veel vrijheid gekregen maar niet alle vrijheid. Er moet nadrukkelijk worden gekeken naar de ondersteuning die iemand nodig heeft. Over hoe de ondersteuning eruit moet zien daar hebben de Centrale Raad van Beroep en andere rechters meerdere uitspraken over gedaan. De ombudsman Rotterdam heeft in 2015 een aantal uitspraken op een rijtje gezet. Ik ga ervan uit dat Uw beleidsondersteuners u dit rapport kunnen bezorgen.

Wat zegt de CRVanB?

Er moet sprake zijn van maatwerk en een plan van aanpak (dit staat ook in uw verordeningen). De CRVanB zegt dat de "voorziening het resultaat is van een zorgvuldige, op de persoon toegesneden afweging". Voorts dient "kenbaar te worden gemaakt waaruit de voorziening concreet bestaat, waarom deze voorziening geleet op de individuele feiten en omstandigheden is aangewezen en welk tijdspad wordt gevolgd". Er moet dus een duidelijk eind komen aan een traject.

In een andere uitspraak heeft de CRVanB gesteld dat "disproportionele, belastende voorzieningen, en/of het totaal ontbreken van enig perspectief richting arbeidsinschakeling" kan worden gezien als dwangarbeid.....

Wat is de praktijk bij VPW? De mensen krijgen Geen plan van aanpak die aan de uitspraken van de CRVanB voldoet. Wel een overeenkomst waarin slechts de plichten van betrokkenen staan. En die direct getekend moet worden. jawel direct getekend moet worden. Op last van intrekken van de uitkering. Overeenkomst, was dat ook niet een contract? Waarom dan geen arbeidscontract? Ik wil u in dit kader ook wijzen op de motie van D66 over laaggeletterdheid...Mensen moeten zonder plan van aanpak, zonder op het individu gerichte ondersteuning werken zonder loon, door in busjes te rijden of ander werk te doen bijvoorbeeld bij Welplaat. Werk waar vroeger een loon voor betaald werd. Dit is in onze ogen verdringing. En het is zeker geen additioneel werk, nog een eis uit de Pwet.

Dit gaat vooral over de doelgroep die weinig ondersteuning nodig hebben om aan betaald werk te komen. Andere mensen hebben echter heel veel ondersteuning nodig, zoveel zelfs dat de Pwet zegt dat je van sommige mensen slechts een tegenprestatie moet verwachten in de vorm van vrijwilligerswerk. Als iemand de tegenprestatie levert dan is daarna geen inzet mogelijk in een re-integratietrajecten. Maar in Nissewaard gebeurt dit wel. Mensen die jarenlang vrijwilligerswerk hebben gedaan worden van de ene dag op de andere opgeroepen om aan trajecten in Welplaat deel te nemen. Zonder overleg, zonder naar de omstandigheden van de persoon te kijken. Zonder reiskostenvergoeding. Maar met verlies van zekerheid, directe begeleiding en andere maatschappelijke voordelen.

Inderdaad, het college voert de wet niet juist uit, houdt zich niet aan jurisprudentie. Uw eigen verordening lappen uw medewerkers aan hun laars. En veel mensen voelen zich door uw medewerkers als een crimineel behandeld. En dit zijn niet mijn woorden. Ik heb ze genoteerd tijdens mijn gesprekken met uw mensen.

De bejegening van mensen die op een uitkering zijn aangewezen is beneden alle peil. Het is slechts nadat ik hierover navraag had gedaan bij de afdeling voorlichting dat er op de pagina van Nissewaard iets over de bezwaarprocedure wordt gezegd. Het stond er gewoon niet op. Deze handelwijze moet stoppen. U kunt hiertoe stappen ondernemen.

Ik wil dan ook besluiten met een oproep aan deze commissie.

Onderzoek of laat onderzoek doen naar de uitvoering, de bejegening, de gebruikte onderzoeksmethodes en trajecten, de afgegeven voorzieningen, het resultaat van de trajecten, het aantal sancties en de reden hiervan, de geldstromen die met de uitvoering van de wet gemoeid zijn. Zo zult u zelf voor de broodnodige veranderingen en verbeteringen zorgen.

En formuleer dan maatschappelijke doelen voor de participatiewet, zoals uw Rekenkamer u heeft geadviseerd. Inmiddels klinkt de kritiek op de Pwet erg breed en luidkeels. U zult dus niet alleen staan.

Dank u wel voor uw aandacht.